

Arabština (stav k roku 2020)

Znaky arabského písma mohou mít až čtyři formy: samostatnou, počáteční, středovou a koncovou. Hodnotu Unicode arabského znaku zde uvádíme pouze jednu - pro základní znak (slouží k identifikaci znaku písma v tabulce).

Hodnoty Unicode latinkových znaků uvádíme pouze u znaků s diakritikou.

Znak v originálním písmu	Hodnota Unicode (základní) pro arabský znak	Transliterace	Hodnota Unicode pro latinkový znak	Poznámka
ء [„hamza“]	0621	ʾ	02BE	viz pozn. 3
أ	0627	Ā, ā/â, Ī, ī, Ū, ū, A,a	0100, 0101/00E2	viz pozn. 1
ب	0628	B, b		
ت	062A	T, t		
ث	062B	Ṭ, ṭ	1E6E, 1E6F	
ج	062C	Ĝ, ĝ	01E6, 01E7	
ح	062D	Ĥ, ĥ	1E24, 1E25	
خ	062E	Ch, ch		
د	062F	D, d		
ذ	0630	Ḍ, ḍ	1E0E, 1E0F	
ر	0631	R, r		
ز	0632	Z, z		
س	0633	S, s		
ش	0634	Š, š	0160, 0161	
ص	0635	Ş, ş	1E62, 1E63	
ض	0636	Ḍ, ḍ	1E0C, 1E0D	
ط	0637	Ṭ, ṭ	1E6C, 1E6D	
ظ	0638	Z, z	1E92, 1E93	
ع [„ayn“]	0639	ʿ	02BF	
غ	063A	Ĝ, ĝ	0120, 0121	
ف	0641	F, f		
ق	0642	Q, q		
ك	0643	K, k		
ل	0644	L, l		

م	0645	M, m		
ن	0646	N, n		
ه	0647	H, h		
ة	0629	ġ	1E97	viz pozn. 6
و	0648	W/Ū, w/ū	0057/016A, 0077/016B	viz pozn. 1 a 4
ي	064A	J/Ī, j/ī	004A/012A, 006A/012B	viz pozn. 1 a 4
ى	0649	à	00E0	viz pozn. 1

Poznámky

1. **Písmeno alif a samohlásky.** Znaky و , ي , ا ve funkci dlouhého vokálu se v přepise do latinky značí makronem (vodorovnou čárkou) nad příslušným vokálem, tedy /ū/, /ī/ a /ā/. Dvojhlásky se přepisují /aj/ a /aw/. Tzv. **alif maqṣūra** se převádí znakem /à/, např. معنى → ma'nàn. Přepis zaznamenává pouze samohlásky kmenové, koncovky flexe se v přepise projeví, pouze jsou-li v arabském písmu graficky zaznamenány diakritickými znaménky, tj. např. كتابة → kitābatan, a také jsou-li součástí předložek, spojek a zájmen. Tzv. **alif chanġarġja** se pro rozlišení zapisuje jako a s cirkumflexem (stříškou) - /â/, a to i pokud není přímo graficky zaznamenán. Nakonec tzv. **ochranný alif** na konci slova se v přepise nezachovává. Příklady:

كتابة → kitābat

صلاة → ṣalāt

قوم → qawm

فعلوا → fa'alū

الله → Allāh

2. **Určitý člen.** Bez ohledu na vokalizaci alifu se určitý člen přepisuje vždy jako /al/ a připojuje se ke jménu spojovníkem (stejně jako jednoslabičné předložky a spojky - viz pozn. 5), s výjimkou některých předložek, po nichž v písmu alif odpadá. Před tzv. slunečními písmeny se člen v přepise do latinky asimiluje:

الأفغاني → al-Afġānī

الرحمن الرحيم → ar-raḥmān ar-raḥīm

للأمم المتحدة → li-l-umam al-muttaḥidaṭ

في القاهرة → fī al-Qāhiraṭ

3. **Hamza.** Počáteční hamza se v přepise neprojevuje, v ostatních pozicích je přepisována znakem /ʾ/ (platí i pro tzv. wašlu a maddu):

الآداب → al-ādāb

المتشائل → al-mutašāʾil

مرآة → mirʾāṭ

4. **Šadda,** ať už graficky značená či ne, se převádí zdvojením příslušné souhlásky, v případě tzv. **nisby** se ovšem držíme přepisu /ij/ namísto */ijj/, analogicky se držíme také zápisu /ūw/ v kombinaci /uww/:

مكة → Makkaṭ

قوات → qūwāt

شخصية → šaḥṣijāt

5. **Jednoslabičné předložky a spojky** jako *bi-, li-, ka-, wa-, fa-* a částici budoucího času *sa-* připojujeme spojovníkem k následujícími slovu. Zájmené sufixy (*-hu, -há, -ná, -kum* atd.) píšeme se slovem dohromady, tj.:

ليبيته → li-bajtih

بقلمها → bi-qalamihā

كليلة ودمنة → Kalīlāt wa-Dimnaṭ

6. **Tá' marbūṭa.** Písmeno ة se zapisuje znakem /ṭ/. Pokud je součástí genitivního spojení nebo před nunací, pak /t/, např.:

كلية الآداب → kullījat al-ādāb

رمزية → ramzījāt

كتابة → kitābatan

7. **Vlastní jména.** Složená vlastní jména píšeme s velkým počátečním písmenem, určitý člen a jednoslabičné součásti složených jmen jako *ibn, bin, bint* přepisujeme s písmenem malým.

جلال الدين بن عبد الرحمن → Ğalāl al-Dīn bin ʿAbd al-Raḥmān

8. Příklady přepisu některých syntagmat:

تأثير التسلح في تاريخ الحضارات → ta'tīr at-tasalluḥ fī tāriḥ al-ḥaḍārāt

بعد الحرب العالمية الثانية → ba'd al-ḥarb al-'ālamījāṭ at-tānījāṭ

كتاب الدرّة الفاخرة في كشف علوم الآخرة → Kitāb ad-durratī al-fāchiratī fī kašf 'ulūm al-āḥiratī

حقق نصه وعلق عليه → ḥaqqaq naṣṣah wa-'allaq 'alajh

كتاب البيان والتبين → Kitāb al-bajān wa-at-tabjīn